

[Lorentzen.]

sønderjyske Befolkning, og denne Befolkning vil ogsaa vide at vurdere den efter Fortjeneste. Talen falder nøje i Traad med andre af den højtærede Statsministers Udtalelser og viser klart, hvor meget den sønderjyske Befolkning har at vente fra den Kant. Jeg har forstaaet det saaledes, at den højtærede Statsminister ansaa den sønderjyske Befolkning for en Flok haabløse Spekulanter, den Befolkning, der over en Menneskealder har kæmpet nationalt for at bevare Landet dansk og i den Tid vist, at den ogsaa i økonomisk Henseende kunde klare sig selv, og endda klare sig fint. Jeg spørger da: Er der saa nogen Grund til at antage, at Befolkningen pludselig, fordi vi gik ind under dansk Statsstyre, skulde forandre sig til en Flok Spekulanter?

De Tal, den højtærede Statsminister nævnte, er der rent faktisk ikke meget at forandre ved, men jeg vil forsøge at forandre deres *Karakter*. Den højtærede Statsminister omtalte den storstiledede Gave, som han kaldte Valutareguleringen, og nævnte et Tal af 63 Mill. Kr. Men naar det skal være helt rigtigt, var det vistnok 59 Mill. Kr., og til Gengæld har den sønderjyske Befolkning maattet tage Del i den danske Statsgæld, der for Sønderjyllands Vedkommende androg ikke mindre end 40 Mill. Kr. Det er, hvad vi har faaet. Den højtærede Statsminister nævnte ogsaa Krigsinvalidernes og de efterlattedes Rente som et *Offer* fra den danske Stat. Det lød bedre, hvis man kaldte det Statens *Pligt*. Det har altid været saaledes, at det er en Stats fornemste Pligt at søge at lindre de Saar, som Krigen har slaaget, og saaledes maa det ogsaa være i dette Tilfælde. At Sønderjylland gik ind under dansk Statsstyre, forandrer intet; den Pligt maa den danske Stat have overtaget ved de Forhandlinger, der blev ført Danmark og Tyskland imellem. I øvrigt er det højest paakrævet, at der sker en Forandring og Forbedring i Krigsinvalidernes Kaar snarest muligt.

De andre store Beløb, som den højtærede Statsminister nævnte, har vi faaet som Laan og betalt Renter af, saa længe det var muligt. At den Gæld, vi ved Generjsningen paadrog os, blev fordoblet ved Kronestigningen, har i hvert Fald Befolkningen ingen Skyld i.

Det ser ikke ud til, at den højtærede Statsminister ved sin Sønderjyllands-Tourné har faaet fat i den rigtige Ende. Han har nok ikke kigget inden for hos Landbruget, hos Husmand og Gaardmand, for saa maatte

han vide, hvilken Nød der havde til Huse der, og han maatte vide, at Tvangsauktionerne hænger over Hovedet paa meget store Dele af dem; selv om mange ved at skrabe Bunden, ved at tage af Substansen muligvis vil kunne klare *denne* Termin, vil det være sidste Gang, og for næste Termins Vedkommende vil Rentebetalingen svigte over hele Linien. Den højtærede Statsminister nævnte ogsaa i Forbindelse med de mange Laan, som Staten har ydet, og for hvilke der forelaa Statsgaranti, at dette var ikke sket, for at Staten kunde gøre en Forretning, men udelukkende for at støtte Befolkningen. Ja, Staten er vel heller ikke noget Bankforetagende i den Forstand — det har den i hvert Fald i mangfoldige andre Tilfælde andre Steder i Landet vist sig ikke at være.

Hvad mener man om dem; der har maattet give op, har maattet forlade Hjem og Bedrift, grundet paa Forhold, de ikke selv har været Herre over? Jeg sigter atter her til Kronestigningen i 1924—25. De blev slaaet ud, inden de beholdende Kriseforanstaltninger blev taget i Brug; de har i økonomisk Henseende været underkastet de samme Forhold som de Soldater, der blev skudt 5 Minutter, før Vaabenstilstanden traadte i Kraft. For dem maa der findes en Form, hvorved de kan faa let Adgang til Jord og Bedrift, de er i Dag særdeles vanskeligt stillet, og de frister i mangfoldige Tilfælde den kummerligste Tilværelse. For at ikke alt for meget skal gaa i Stykker, maa alle de Tvangsforanstaltninger, der er under Forberedelse, omgaaende standses, indtil Udvalget er naaet til et Resultat, og effektive afsluttende Foranstaltninger kan træde i Kraft, og nu maa der endelig, det er paa høje Tid, nu maa der endelig skaffes Ro i Landsdelen; vi har været udsat for nok. En forbedret Økonomi for Landbruget vil ogsaa være til stor Gavn for Landhaandværkere og handlende, der i de sidste Aar har lidt forholdsvis meget paa Grund af den forøgede Tilflugt ind under Akordlovgivningen, og Arbejdsløsheden i Landsdelen vil yderligere kunne formindskes ved, at der fra privat Side kan sættes Arbejde i Gang.

Denne økonomiske Sanering af de sønderjyske Landsdele har den allerstørste nationale Betydning for Danmark, og det vil være uklogt at vente længere; i saa Fald vil Bagslaget uvægerligt ikke lade vente længe paa sig, og den Tid vil snart være inde, da den danske Rigsdag vil fortryde, at den ikke kunde være med.

Den højtærede Statsminister anbefalede